CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

न
मं० व
१।१।८
२

श्रीगणेशायनमः॥ गुरुपादपद्मं नमामि॥ सच्चिदानंदपूर्वरजेत्तोरं श्रीपतंजलिं कुर्वे वादिवि॥
लार्थं रघुसारसंग्रहनमस्यणमत्रलक्षारोकारोनुनासिकः पूर्तिज्ञायते तेन लणसत्रस्य
वर्णेन सहोच्चार्यमाणारेफोरलयोसंज्ञे ति॥ सिद्धिसिद्धे [illegible] चक्रदत्तदिक्षितादयस्तत्र
वदंति मृस्यानुनासिकत्वे [illegible] ति [illegible] लक्षारनोमुरिवेत प्रत्याहारे एवनिर्वाह
त किंचास्यसंज्ञाकत्वे यणघटितसत्रेष्वकुष्मृद्धमात्रा ता घचानुरोधेन यप्रत्याहारे एव
मवरुरेत। किंचानुबंधानां मृचमृप्रत्याहारे ग्रहणाभावे प्राचारादप्रधानत्वाद्बोधमवनवा
तरइतिभाष्योक्तस्यतु तिएहतोरव्यापकत्वाय तिस्तवलोपस्यवलवत्वेपि हल्प्रत्याहा
रसिद्धिः प्रागघटकार्थनिष्प्रत्यभावेनोपदेशो जिस्यस्यवाक्यार्थीभावेन लणित्यकारस्यसंज्ञा
लोपयोरभावेन प्रत्याहारेकुजातेग्रहणपक्षस्यवप्राप्तकृतासिद्धांतितत्वेन हल्प्रत्याहारेलणि
त्यकारप्रवेशोमाभूत्यस्यत्रानुनासिकपदेनुस्वारपतिर्वारसोस्तीत्यादिसूत्रोपघाय
तिमृ मृसएव प्रत्याहारेनुबंधानांकथमग्रहणं पुनेसनेन प्रत्याहारेवर्णसमाम्नायेयुक्ते।
मृदमृन्योचकसूत्रेषु प्रत्याहारार्थमनुबंधाः क्रियंते परमजनहणेन ग्रहणकस्यानेस्यर्थ
केनाच प्रत्याहारेकाकृतानहल्प्रत्याहारेकृतस्यार्थं प्राकाकृतानहल्प्रत्याहारे॥ माष
इउणस्यादिसूत्रचतुष्टयोपादानेनैवास्यपूर्तिर्दर्शिता तत्रप्राच्यानां प्रत्याहारेषुहंग्रह
णार्थसूत्रंहलचसिपिदेशस्तेषामृकस्वराणामेवतथोपदेशाइति प्राच्यानांतेष
मेवसंज्ञिवपिसिमाष्यस्यनचहलादिप्रत्याहारेग्रहणस्यायतिरितिवाक्यमहकारा
दिषुपुनःपुनरकारोच्चारणंमडुच्चारणार्थवर्णरहसहासहितप्रत्याहारेग्रहणभावस्य

CC-0. Lal Bahadur Shastri University of Delhi. Digitized by Sarayu Trust and eGangotri

वहरेसनन्वेवं सति तत्र लकारं नोच्चारयेदेवेति चेन्न वैचित्र्यं तस्योच्चारणमित्यर्थः किं च कुरुक्ष
त्वात् तद्धेतेन प्रत्याहारभावरूपफलकल्पनाभिप्रायेणैवास्य नाम्नानुक्तेः नामेति
सूत्रस्य स्वयं पाठार्थं दिशीति वदन्ति किं च मणिघटितसूत्रेषु प्रत्याहारेणव्यव
हारे इणो यण् इज्यण् इत्यादौ लाघवाभावः विसर्गस्य स्वसंज्ञया पाठेन मात्रासाम्यात्
कायलेखादौ तन्मनेकसंज्ञकरणरूपप्रक्रियालाघवं मणिघटितसूत्रवादिनामेव
यकारघटितसूत्रवादिनेत्तु पदलाघवगौरवाभावः कुत्रचिदर्द्धमात्रालाघवस्य
चेति प्रत्याहारघटितसूत्राणां जातेरभ्रीविष्णुपादयोपज्ञात इ. पं. पो. ची. सादीनां च वि
षयविभागार्थं पृथक्त्वेनैव व्यवहारावश्यकत्वेन तत्तद्वृत्तिलाघवस्य किंकिंकरत्वाच्च न
चेत्तत्रापि प्रत्याहारग्रहणे दोष इति वाच्यम् महाभाष्ये दीपादावपोपज्ञादिति निषेधा
त् ईप्रभावप्रसंगात् इ. यं इत्यत्र पर्यायेण यकारादेशाच्चतुष्टयप्रसङ्गात् इष्टरूपोत्पत्तिप्रसंगाच्च किं च मणिमय इति वदन्तिके
विनिगमनाविरहस्य लक्ष्यार्थाद्यमलकविकल्पलाभानायत्तिः तत्र वर्णसमाम्नायपंच
पंतान्यतरपाठे विनिगमनाविरहस्यैवाज्ञात किं च तदुक्तास्यसूत्रस्य नाम प्रमाणेन
मृगस्यामृनेत्येनापि इत्यत्र प्रत्याहारस्वीकारेऽप्यन्यक्रतस्तीकारेऽन्यापत्त्वेनास्य योक
र्तव्या यत्रानुगमः क्रियते इति पंक्तिविशेषसूत्रनाम्नोः मृन्यापादनाद्यपज्ञापादस्यादावा
पि प्रत्याहारग्रहणापत्तिः एतेन मृस्यानुनासिकत्वे इत्यादिप्रवहरेदित्यंतोऽग्रंथः परास्तः
इति दिक् किं च नाम्नोरुक्तरितिवहेतोरव्यापकत्वं भवत्वामयि दुष्परिहरमस्य प्रा हि।

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

वक्तुं शक्यत्वात् तद्विषयप्रयोगाणामनन्विताच्च तस्मादस्यानुनासिकत्वमप्राप्तिकं उ।
रणार्थ इत्यत्र लगृहणं कर्तव्यमेव ऋल्वर्णयोस्सावर्ण्यमदिस्तादुरिति तच्चिंत्यं कैयटा
प्यापाणनवबोधात् तथा हि रदाभ्यां सुप्तिङन्तयोरच इत्यादौ पूर्वस्य हारग्रहणमावश्यक
पूर्वस्य हारस्य क्वचित्कस्यचिज्ज्ञापनार्थं तथा भूतोक्तिसूत्रे हकारोच्चारणस्य चारितार्थ्यं तत
च तत्रत्यहकारस्य उच्चारणार्थत्वेन उरणरपर इत्यत्रैवानुनासिकत्वाभावादेव पूर्वस
हारग्रहणमनविधीति चाक्षमं अनुवाद्यविधेयतस्यानर्थभावेपि विधेयविषयेत
स्यतत्र मस्यैवेति तस्य लोप इति सूत्रे विवरणे स्पष्टमुपपादितत्वात् तन्नु संभवति ईतेऽप्रयु
माणे तस्मिन्नाणिनिकृतानुनासिकत्वपृच्छायाः केनापि मूढ़ पृष्टत्वात् कथं रुक्मिणीय
इति चेत् सत्यं भूतोक्तिपत्रापेक्षयैव वक्तुं शक्यमिति भूतोक्तिसूत्रे णानिर्लकारेनोच्चारये।
दिति दूषणस्य सर्वपूर्वपक्षितत्वात् तस्यात्तस्यानुनासिकत्वमस्यैव नचैवमपि तत्र रपू
हारग्रहणं मोक्तात्रावादेचनमविधीति इति वाच्यं सोमप्रसंगात् स्फुटं यासोऽनुपस
र्गे तिलविशेषपदं दासानिष्टायामाद्दितमेव सिद्धमावेपूर्वतत्र इत्यत्र निष्टातकारस्यन॥
त्वप्राप्तिरूपफलस्य मूलरूपितत्र पदैकारूपस्य फलस्य वक्तुं प्राप्तत्वात् पदैकारूपा॥
नादिनैवतत्र तत्र पूर्वहारग्रहणमनविधीति तद्वापनार्थं तत्र तत्रकारोच्चारणं इत्युच्यते
तर्ह्यपरलाघवमिति चेत् अपरत्र लगृहणेन हकारसार्थक्यापादनेत्वसंता
नुचितमेव मात्रिकार्द्धमात्रागौरवप्रसंगात् मूलेऽत्रालाघवार्थं हि नगवसः प्राप्ति
नेस्यान्यासः तादृशार्द्धमात्रालाघवस्यापि विवक्षितत्वेऽत्र उत्तरत्र रपूर्वहारग्रहणेन

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

व्यवस्थितं स्वस्वाद्यतेरित्संज्ञाप्रवृत्तिसत्त्वात् नन्वेकस्यापि प्रातिपदिकानां प्रतिपेद्योऽर्थ
तद्धितानामिति प्रतिपेद्यान्नेसंज्ञाप्रवृत्तिरिति चेन्न तस्य फलाभावात् संज्ञेत्यादिनाभा
वप्रत्ययान्तात् मूलएव वैयाकरणादिनामिसंज्ञासिद्धिः मूलं च प्रत्याहारसिद्धिः एवं फ
लस्य जागरूकत्वेन संज्ञाप्रवृत्तेर्दुर्निवारत्वात् मूलएव वैयाकरणैश्चिन्त्यः श्रीमता
दुष्परिहरः एजादिप्रातिपदिकेषु इत्संज्ञायाम् प्राक्तनिवारणत्वात् यदि तु महाकवेर्यदादि
रित्याम् ज्ञातस्य सम्प्रत्ययकोच्चारणविषयमुदायाधिकभावघटनात् प्रातिप
दीकृत्य चतुर्दशसूत्रीमेव प्रातिपदिकस्वेनेसिद्धत्वात् तेषां संज्ञात्वेन वि
निपूर्वकयोज्ञातत्वेन पुनः एरिजादिप्रातिपदिकव्यवहारे एचतेषु तादृशेषु पदेषु प्राप्तवान्
वाक्फलाभावाच्चनेसंज्ञाप्रवृत्तिरतो वैयाकरणैश्चिन्तरोपि न भविष्यतीत्युच्यते।
तद्धि करणेषु अंतोपदेषु प्राप्तकरणमूलिपादिकः परोक्षित्यादिगुणपदेन लक्ष
णाप्रतिपादकोगुणपदस्य तदजलाभजनिता भावदृष्टिर्न किंचिदेतत् उभयमते।
पि ऐप्रौ जिति चकारस्य इत्संज्ञापानि विना प्रकोगुणपदस्य तत्त्वात्तमेवादाय चिन्त्यस्य
तेने तिरचिन्त्यमाप्युनिकस्तैर्भिः एतेन गौरस्य फलाभावाच्चेति इतेतस्य त्यादिस्य
त्वाभावादिसंतोगुणपदः परास्तः एवं च इतेत्यस्य इत्संज्ञकेनेत्येवार्थो युक्तः लक्षणायां
गौरवाक्फलाभावाच्चेति दिक् तस्मादादिरित्येनेत्येतस्य च वैयर्थ्यापत्त्या लोपस्य वल
वत्तर इत्येतदर्थे इत्संज्ञकातिरिक्तसंज्ञकपरमवश्यमभ्युपेयं एवं च तस्य व्यापका।

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

॥एवं संज्ञानं संज्ञानुबंधात्तोमे ततः संज्ञापूर्वत्तेत इत्युक्तेर्हि मध्ये संज्ञकवदंत्ये संज्ञकस्याप्य॥
भावादादिरंत्ये नेति सूत्रापूर्वोक्तजादिसंज्ञानोमवानाय तिः आदिरंत्येन सहेति वैपर्यं च य
तस्तद्वैपरीत्याय इत्येतस्य इत्सद्दशेनेत्यर्थः एवं च सूत्रेऽस्मिन्संज्ञाया मपि इगादिशब्दे
षु सदृशभावात्प्रत्याहारसिद्धिरिति वैयाकरणाश्चिस्वरस्तु नस्य च्छकारदशत्वेपि तत्त्वाभा
वादिति चस्य मम चुरुत्वाभावात्तरमणीयमेव इत्येतस्य इत्सद्दशेनेत्यर्थकल्पने मानाभा
वात्सर्वत्रैवे संज्ञायाः सत्वेनासंभवाच्च किंच इत्सद्दशेनेत्यस्य इत्सद्दशेन इकोप
लक्षितस्यादिसूत्रस्थककारादिना सहोच्चार्यमाण इकारादिभिन्नगानां संज्ञेत्यर्थो वा।
च्यः सचनाश्रितः तस्य सूत्रे मध्यगानामनुपलभ्यमानत्वात् किंचैवमेव इणीत्यादौ ण
कारस्य मध्यत्वेसद्दशाभावेन प्रत्याहारग्रहणानापत्तिः नचजभ्यस्यापि हुत्वे
नकाकारस्यैव सत्वान्न दोष इति वाच्यं आदिरंत्येनेत्यादिसूत्रे हृष्यादिपाद्याः सिद्धत्वसम्भ
वश्चैव कृत्यत्वेनमपि सिद्धत्वेसंभवक्रमप्राप्तत्वात् मध्यप्राप्तत्वात्तु प्रोक्तप्रोक्त इत्यादौ प्रत्याहार
सिद्धापत्त्या प्रत्याहारग्रहणानापत्तेः किंच इगादिशब्देषु तद्भावादिप्रत्ययसंगतं सूत्रस्थ
गादिशब्दांत्येष्वेव इत्संज्ञाप्रवृत्तेर्वारणे सूत्रप्राप्तत्वात् नच तत्रैव सिद्धांत्यग्रहणनकृतत
त्रेत्संज्ञाप्रवृत्तिते चयात्प्रातिपदिकप्रत्ययनिपातगप्राद्यप्राइति भाष्योक्तादुक्तिवाच्यं
मुइ उणीत्यादिसूत्रा एतत्क्रमबोधकत्वेनार्थवत्त्वात्प्रातिपदिकत्वेन तदंत्यएकारादिना।
मित्संज्ञेकेत्यामनदुक्तरीतिवत्तेषामपि स्वसंज्ञितेकत्वेनार्थवत्त्वात्प्रातिपदिकत्वे

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

त्यस्य वाक्यार्थाभावेपि हल्प्रत्याहारसिद्धेतरं अच्प्रत्याहारसिद्धौ सत्यां उपदेशेत्यस्य वाक्यार्थांतरं प्रति
बंधवाभावात् लणित्यकारस्य इत्संज्ञालोपयोः प्रवृत्तौ बाधाभावात् न हि लोपश्चरवलवतरइत्य
त्र प्रत्याहारसिद्धेः पूर्वमेव लोपप्राप्तिरपेक्षितान्तरतरमिति [illegible] राज्ञा कात्तिनुवा ता दृशानि यमेषु क्ति
रक्ति उभयथापि वलवत्वात् तत्र संधिस्तु न प्रवर्त्तते वर्णोपदेशकालेऽज्ञादिसंज्ञानामनिष्टा
दिति अइउण्सूत्रस्थके यटमेन्रघवर्णोपदेशे इत्संज्ञाथ अच्प्रत्याहारे [illegible] निष्पन्ने प्रवर्त्तमान
यण्दीनां सुधुपास्य इत्यादौ तटस्थ वोद्देश्यभावे छेदकोक्तौ वर्णोपदेशेपि प्रवृत्ते दुर्वारत्वात् ॥
अन्यथा तुल्यास्येत्यादौ सवर्णदीर्घोपि न स्यादिति भवदुक्तरीतिवत् तथा चलणित्यकारस्य हल्प्रत्या
हारे प्रवेशेपि हल्प्रदेशेषु तदग्रहणस्य षष्ठ्येव रतेन लणित्यकारस्य हल्प्रत्याहारप्रवेशे इत्यभिधायमह्ना
प्रयासेनोपन्यस्तो भामांस्त्वायस्वेत्यादिदूषणाभासो निरस्तः तस्य लोप इत्यादौ सलोपाकरणेन हलंतत्वा
देव एष विसुरित्यादौ सलोपो सिद्धे पुनरेतत्तदोत्यनेन सलोपविधानेन च अकारस्य कार्यांतरसंपादनार्थं
हल्प्रत्याहारे पाठेपि तस्य हल्त्वाभावापनाच्च प्राचारादित्येतद्वैत्वंतराभिधानाच्च पूर्वजातिग्रहणात्पादे
रभिहितत्वेन सोस्तीति दूषणदानेन च अनुनासिके पत्तेस्यस्यानुपयोगाच्चेति दूषणप्रत्याहारशंकाकृ
तानहल्प्रत्याहारे तत्तद्धस्य साधकत्वेनोपन्यस्तं बाधकत्वेपि वस्तीत्यै केसंधिसोरपरं प्रच्यवती
तिन्यायानुगुण्यात्वादतिस्पष्टोयः प्रस्तुतरशंकाविषयेशंकाया अकरणे समाधानाकरणे च भाष्ये चर

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

।त्वंस्पष्टमेव ग्रंथस्य विषये तस्यात्समाप्याप्यकत्वात्तदपि प्रतीत्यत्रानंत्यविषयएवा
।नेन प्रांकाक्तेत्या प्रायेन लोप्रसंग्रेति हेतुपन्यासाच्च ग्रंथएवं स्यानंत्यादि साध्यारंभ॥
चारादित्येतस्य समाप्यानंतरमुक्तं ग्रंथएवतन्मूलकमनुनासिकइत्यादि निर्देशात्इ
त्येवसमाधानंकैटादिभिरप्यनुसृतं अपुधानत्वादित्येतद्धेतंतरंतुलक्षणे कचटतपहृस्यानलक्षणे कचट
तपहृस्य अयंप्रत्याहारेषु ग्रहणार्थमनुबन्धस्तोऽयमनेतिविषयविभागस्यलक्षणे कचटतपेदुर्ज्ञेयत्वात॥
तस्मादाचारादित्येवहेतुर्मुखः हेतंतरागमव्यापकत्वेप्रिमभ्युच्चयवदेशोपन्यासात अथवा कालो
मितियोगविभागः करिष्यतइत्यनंतरोक्तहेतूपन्यासवत्ग्रंथतरावस्थानहेतूनुपन्यस्यावमपिकुर्वन्
अत्रापिप्राप्तेतीत्यंतहेतुदूषकवाक्योरावमपीत्यत्रापिशब्दःप्रयुक्तः तेनहिसर्वोक्तहेतुद्वये अव्या
पकत्वादिरूपदोषांतरमस्तीतिध्वनितं अनेनचतस्यासर्वोक्तएवपरिहारइत्युपसंहृतं तत्रचसर्वो
क्तएवेत्येकवचनस्वारस्येनसर्वपदस्वारस्येनचग्राचारादिसंहैवसार्वत्रिकत्वंग्रंथेचस्वेकत्वावछेद्या
इतिसूचितं अत्राबुचहेतुचतुष्टयोपन्यासस्वारस्यमुक्तेनरोपमर्दहेतुकत्वंपूर्वोपन्यासात नचपूर्वपूर्वोपमर्देनहे
तूपन्यासोदृष्टउत्तरोत्तरोपमर्देनतुनक्वापिदृष्टइतिवाच्यं [illegible] वास्तुमध्यमः पक्षः तस्मात्सर्वोक्तएवपरिहा
रइत्यादिनाईदृदेदित्यादिसूत्रैर्भाष्येरवबहेशोदृष्टत्वात्सर्वत्रैव अव्यापकत्वंस्पष्टमेव अस्तुवातस्यापिव्या
पकत्वमेव तथापि प्रकृतेनजिदोषः तथाहि [illegible] प्रत्याहारसिद्धेः अचप्रत्याहारनिष्पत्यभावेन उपदेशो

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

साधारणाधीयं शंकाप्रसंगाद्वैवोपन्यस्तेति ध्वनितं सूत्रे चतुष्टयस्यैव विवक्षितत्वेतु हयवरट्सूत्रेनुपन्यासस्य
गौणप्रसंगोदुरुद्धरस्य प्रतिषेधवैयर्थादिभिरपि हलच्प्रत्याहारसाधारण्येनैव तद्व्याख्यानं तुल्यासूत्रस्य
लेपरत्वेवक्ष्यामीति भाष्यं तु वक्ष्यामि व्याख्यास्यामीत्येव परतयैव व्याख्यानं वक्ष्यामि तस्य व्याख्यास्यामीत्यर्थक
त्वेनापि सूत्रमिति तत्रांशद्विवचनमिति चिन्त्यं प्रजादेशः स्यामिति वक्ष्यामीति द्विवचनवेक्षीति सूत्रस्य भा
ष्येतस्य वैयर्थकत्वस्य सूत्रत्वादिति दिक्पदमुरराय परइत्यत्रैव तद्व्याख्यानं कर्तव्यमेवेति व्याचख्युः तन्न तथा स
ति उरराय परइत्यत्रैव उक्तानुक्तदुरुक्तचिन्तकेन वार्तिककृता लघुपरश्रुतिवक्तव्यमिति वार्तिकं कृतं स्यात्
भाष्यकृता च चापाद्यत्र वार्तिकं न कृतमिति वार्तिककारस्योपालम्भः कृतः स्यात् तस्मात् तत्र व्याख्यास्या
मीत्येव वक्तव्यं पदाद्युक्तं व्याख्यानं पुनरुक्तमिति मनसि प्रतिभाति विधिप्रत्ययस्य तथा देशभावाच्च न चैदमपि प्रत्येकस
त्रेषु लाघवेन व्यवहारार्थं प्रत्याहारस्वीकारः प्रस्तुतप्रत्येकेषु व्यवहारभावात् कथं स्वीकारः किंच अवरराण
प्रत्याहारो न ज्ञापितः इति वाच्यं न व्यपरणाति सा वैतद्भावे तत्स्वीकारस्य एकादिषु दृष्टत्वाच्चैवं न
पि प्रत्याहारस्वीकारेऽकाचि क्वचिस्वीकारे च प्रतिगौरवं प्रत्याकं तु लघुत्वमात्रं वक्तव्यमिति प्रतीत्याद्य
वमिति वाच्यं परणः प्रतिषेधो वाच्यः इत्यादिवार्तिकानां नवा जल्पइत्यादिगुरुभूतप्रकारैः प्रत्याख्यानं व
दृष्टि वार्तिककारादिभिरपि एवं चैवं कल्पनायां चापागुरुभूतस्यापि व्याख्यानस्य लघुत्वसूचनेन गौ
रवाभावात् तस्मात् स्यान्नासिकत्वं हस्यमेव प्रतिरवहकारविषकारउच्चारणार्थः लकारोच्च
कारो नुनासिकदर्शनार्थः प्रतिज्ञामात्रेण उरराय परइत्यत्रेपकारइति प्रत्याहारसंज्ञा भवतिरति

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

इतिस्पष्टमेव काशिका। कारेण तु प्राख्यातं चतथैव हरदत्तेनोक्तं दिक्एतेनवस्तुतोऽप्रत्याहारभाव
नरूपइत्यस्यस्थाने लैपरइतिपदनीयमीतिस्पष्टं ध्रुवं त्यामीतिदल्याख्यसूत्रभाष्यात्प्रम्पतेरतिनु
ऽरणसूत्रस्थः शब्दं दुरोवरः परास्तः एवं भाष्यादिसर्वग्रंथस्वारस्ये दृढदूषकपुत्रेरभावेचमहासा
हसमवलंबकरणेनदूषणं चत्रुटितएव दूषयाद्रतिमात्सर्यमुत्सार्यनिपुणतरं विभावभावयंतु
हृष्टिः॥ ॥इतिश्रीमत्पाठकनुरारिसूनुपाठकलक्ष्मणात्मजयाकरामचंद्रविरचितंप्रत्या-
हारमंडनंसंपूर्णम्॥ ॥ संवत१८२५लिखितंसर्वसुखमस्तुमंगलम्॥

6

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

रघुवंशसार
कारंभ

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham